

De Sliedrechtse watertoren in betere tijden ...

Met het beeld van de watertoren ben ik (Bas Lissenburg) opgegroeid. Hemelsbreed gezien 100 meter van mijn ouderlijk huis keek het gevaarte over de omgeving uit. Bij de toren kon je komen via een brugje over de gantel of bij laag water over een modderig 'laag-eb'. Helaas is de watertoren nu een in verval geraakt 'monument' dat door de jaren heen staat weg te kwijnen.

D'n grôôtsten duivetil van Slierecht (1127)

Voor aalle Slierechse is 't een meer as vertrouwd beeld: dà van de waotertoren aan de Revierdijk. Zie je de waotertoren, dan bè je faailijk thuis, hee! Sund we aan d'n dijk zijn komme weune, zij me d'r meer en meer bij betrokke geraokt en van gaon houwe. Vroeger wiere we d'r al deur aangetrokke. Stiekem krope we dan over of deur de hekkes heene om d'r te gaon visse, want 't praotjie gong dà je daero de grôôtste visse kon vange. Mor ok om d'r wà rond te struine en te zwemme. Jaot, met hôôg waoter en dôôd tij zwomme we de revier daer over voor de kick.

D'n aaldergrôôtste kick van aalles was toch wel om hêêmel bove in de tore te komme; dà was een hachelijken onderneming en lang nie iederêên dors 't. Haalerverwege was t'r een stuk van de ronde trap tussenuit gehaold en dà kò je allêên mor overbrugge met een stuk touw. Was ie dà gelukt, dan hà je een pracht zicht over hêêl Slierecht. En 'n duive dat 'r zatte en nog aaltijd zitte! De mêêstes zijn wildes, die hebbe dan ok gêên ringchie om d'r pôôt zitte. D'r lôôpe d'r ok tusse die d'r wél êên om hen zitte. Die wazzen 't netuurlijk zat om aamel met die wedvluchte mee te motte ...

De Slierechse waotertoren is gebouwd in 1886 in't gebied dà nog steeds bekend staot as de Zaoi en 't leg in de voormaolige wijk A. Op internet zijn bij 't fotoarchief van d'n Historische Verêêniging nog genogt ouwe beelde d'rvan trug te vinge. Wat zag 't 'r aamel netjies en degelijk uit! Toe de waotertoren op een gegeve mement overbôôjig wier, is 't verval faailijk begonne en nou ziet 't 'r aareg aaremetierig uit. In d'n aevendschemer wordt 't 'r zôôwaer 'n bietjie spôôkachtig.

D'r speule al hêêl lang planne om 't gebied te ontwikkele tot 'n soort van kapitaolistisch Manhattan aan de Merrewede, maor wij, as beweuners, en naer ik hoop ok 't college en veule Slierechters met ons, vinge dat êên van de leste stuksies 'Oer-Slierecht' behouwe mò blijve as een funcsjenêel waoter(sport)gericht gebied voor de Slierechters en dan noeme me 't: 't Zaoiparrek.

Onderlest gong 'k mè vaoder Kees 't hondtjie daer is uitlaete. As ie dan bij ons weggaot en ik zeg tege 't hondjie: "Toren!" dan is tie nie meer te houwe en lôôp in êêne keer deur, d'r naer toe. M'n vaoder is onderdehand hêêl z'n leve al duivemelleker gewist en toe me rond en onderin de toren liepe, keek tie z'n ôôge uit en weet jie wat ie zee? "Dut is d'n aaldergrôôtste duivetil van Slierecht en omstreke!"

Tom Sturm